

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIX МІСЯЧНИК № 9

Вересень, (September) 1938

ЗМІСТ:

Організація (Часть 1.)	131
Визет	132
Видима Організація	133
Організація (Часть 2.)	135
Мір	136
Справедливість	136
Ного Час	139
Госпінг	142
Ного Організація	144
Антіканія Сирія	144
Уста	144

Вн
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
Іса. 43: 12

© WTB & TS

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми" — Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Їсус був початком Його творіння й активним слугою в творенні всіх річей; що той Їсус тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набуті викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив його понад усякі творіння й понад усі імена і одягнув його в всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідователі Ісуса Христа — це діти Сноу, члени Єгової організації і його свідки, котрих задля й привилей є свідкувати про найвищу Єгови, голосити про його заміри вглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що хочуть слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужливі справедливим законам, будуть прихильні й будуть жити вічно на землі.

АПЛІКАЦІЯ НА СЛУЖБУ

Товариство бажає відновити всі аплікації на службу в Брукліні. Отже кожна озиниця із помазаних або йонадів котра є в повній посланості Господеві й бажає знаходитися в службі в його організації, всім такі прошені написати почтуну картку до товариства питаючи за питанням, котрий буде висланий на вашу прохання.

ОШУКАНЦІ

Є єдиний котрі ходять скрізь краєм й представляють себе як свідками Єгови, кажучи що вони є в правді й браттями. Такі озиниці приходять до різних місць й братів й зберігають гроші й різні інші запомогі від широкі братів й сестер. Ми остерігаємо всіх братів не мати нічого до чинення з такими ошуканцями.

СТУДІЇ

Не раз той що руководив студією не може асумувати питанням від розгадок. Через сю причину, всі питання на студії повинні

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги свідкам Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старастся о иншу літературу яко поміж в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо й для інших знарядів публичного навчання в Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а раз же звоочує до важного й критичного розсуджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах зносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудневій Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через почтовий переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краі. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний почтовий переказ.

Загратиці Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідин, що не можуть заплатити за сей журнал, а щире бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо допомогти таким потребуючим, але після почтунної реєстрації, вони мусять прислати письмуну аплікацію кожного року. Увага для перебітників: Посилку за отримаву передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

відноситься до параграфу котрий є під розгадом, а всякого часу параграф повинен бути прочитаний по дискусії яко асумовання всіх запитань. Ся метода студіювання повинна бути ужита при студії Вартової Башти як рівнож й книжок й книжечок.

УВАГА

Від кождо Товариство видає журнал "Вістник Потіхи" від тоді до бюро приходять много листів в котрих браття дякую, а переражають ті, що отримують "Вартову Башту" просять, щоб "Вістник Потіхи" також вислати їм даром. Бажаємо звернути увагу всім браттям як і приятелям, що на "Вартову Башту", є зроблені старання котрі уможливають Товариству вислати журнал Вартової Башти даром. Ся листа є так названа: "убогі в Господі", однак такого старання не зроблено на "Вістник Потіхи", отже всі що бажають записувати сей журнал мусять прислати його належитість, котра є лише один долар на рік. Таке саме правило відноситься до цього журналу в Англіїські мові й в інших, а не тільки в Українській.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIX

Вересень, 1938

№ 9

ОРГАНІЗАЦІЯ

(Переложено з анг. "Вартової Башти" з 1-го червня, 1938.)

ЧАСТЬ 1.

В той самий спосіб Павло поручив Богу старших в Ефезі. (Діян. 20: 32) Грецьке слово херотенено у повисшім тексті Діян. 14: 23 є переложено на "висвячення" (в анг. перекл.), але коли вважно застановитись, то те слово повинно бути переложено на "рукоположення". Чи те рукоположення виконували апостоли чи збори? Чи таке рукоположення було знаком або средством голосовання? Очевидно, що се були апостоли що рукопокладали, та не яко средством голосовання, але яко чин признання, що сі люди були вибрані до уряду служби. Грецьке слово "херотенейо" в Діян. 14: 23 вдійсности значить вибрані. Се є показано в текстах в 2 Коринтян 8: 18, 19, де те саме слово переложено на "вибрані". Однак сей останний текст не показує, що ті люди були вибрані збором, але на котрих апостоли перед тим поклали власть через їх рукоположення, подібно як в Діян. 14: 23.

¹⁷ Вибирання урядників або слуг в демократичний спосіб через голосовання збору становлять висші власті, і апостол Павло був особливим представителем таких висших властей. Ділаючи властю наданою йому, Павло назначував інших представляти ту висшу власть. Рукоположення — се був знак признання апостолами. Слідуючий текст попирає се заключення: У шестій голові Діян. Апостолів можна бачити, що апостоли научили братів знайти або наіменувати певних мужів виконати певну задачу, і привести їх перед апостолів; і про тих людей є написано: "Котрих поставили перед апостолами, і помолвшись положили вони (апостоли) руки на них." Ось так збір або громада признала ту Висшу Власть ділаючи через апостолів, і апостоли, помолвшись до Висших Властей, клали свої руки на тих мужів, потверджуючи сим їх вибір. Отже ясным є, що се апостоли простягали їх руки, як се показує слідуючий текст: "Тоді клали руки на них і прийняли вони сьвятого Духа." (8: 17, 18) "Почувши ж се, хрестились в ім'я Господа Ісуса. І, як положив на них Павел руки, зійшов Дух сьвятий на них, і заговорили мовами, і пророкували." (Діян. 19: 5, 6) "Не занедбай твого дарування, котре дано тобі пророцтвом, з положенням рук сьвященства." — 1 Тим. 4: 14.

¹⁸ Даючи поучення Тимотейові відносно на пряму який він повинен взяти, апостол Павло сказав: "Рук скоро не клади ні на кого, ані приставай до чужих гріхів; себе чистим держи." (1 Тим. 5: 22) Завважте, що се поучення не було дане зборові, але лише Тимотейові, котрого Павло назначив представляти його і виконувати певні задачі в церкві. Апостол особисто поучив Тимотея щодо вимог відповідного слуги, і остеріг Тимотея, щоби він обережно поступав в сім ділі. І знов Павло сказав до Тимотея: "З цієї ж причини нагадую тобі, щоби ти під'огрівав дар Божий, що маєш у собі через положення рук моїх." (2 Тим. 1: 6) Се показує, що се апостол потвердив Тимотея як свого представителя. В 1 Тимотей 4: 14 написано є: "З положенням рук священства"; котрі то слова не указують на збір, але на тих, що були вибрані представляти висші власті, як Павло, і інші дозрілі, що були вибрані ділати в правительстві збору.

¹⁹ "Положення рук" не була щорічна церемонія або справа, як напр. вибирання щорічного року слуг, що практикувалося як звичай протягом періоду Іллі; і се показано ясно текстом: "Тим же, зоставивши початки Христового слова, ідіймо до звершення, не кладучи знов основин покаяння од мертвих діл і віри в Бога, науки хрещення, і положення рук, і воскресення мертвих, і суду вічного." (Жид. 6: 1, 2) Коли якась особа була вибрана виконувати якусь задачу, то її не треба відновлювати так довго як та особа є вірна.

²⁰ Ані Божі типічні люди Ізраїльтяни не практиковали положення рук, але таке діло виконували представителі людей. Таке положення рук не становило голосовання. Се показано приказом який Господь дав Ізраїльтянам. "І гріх стане явний, котрим согрешили проти неї, тоді мусить громада принести бичка в жертву за гріх і приведе вона його перед соборний намет. І положить громадські мужі руки свої на голову бичкові перед Господом, і буде заколений бичок перед Господом." (3 Мойс. 4: 14, 15) Егова вибрав Левітів до служби без голосовання людей. (4 Мойсея 3: 40, 45) Левіти, вибрані слуги Еговою, клали їх руки на тельця, що представляло їх в службі Божій. — 4 Мойсея 8: 9-12.

²¹ Коли прийшов час на вибір наслідника по

Мойсейові, то се Єгова зробив вибір. Мойсей не назначував засліди́ника, ані Йозія не був вибраний через голоси. "І рече Господь Мойсейові: Возьми собі Йозея Нуненка; чоловіка в котрого дух, і положи на його руку твою; і постав його перед Єлеазаром священником і перед усією громадою. І дай йому повоління перед очима їх. І уділи його досто́йства свого, щоб корилась йому вся громада синів Ізрайлевих. І нехай стане він перед Єлеазаром священником, а той питати ме за його про суд урім перед Господом. По слову його вони виходити муть і по слову його ввійдуть муть, він сам і всі сини Ізрайлеві з ним, уся громада. І вчинив Йосей, як заповідав йому Господь, і взяв Йосей і поставив його перед Єлеазаром священником і перед усією громадою; і положив руки на його і передав йому пові́ління, як заповідав Господь через Мойсея." — 4 Мойс. 27: 18-23.

²² Вибір апостола замість Юди Іскаріотського не був зроблений через збір або ученики. Апостоли представили два мужі, а вибір предложено Господеві через кинення жереба. В тім случаю Петро сказав: "(Буде) один із сіх укупі з нами свідком воскресення Його (Ісуса)." (Діян. 1: 22) В той час Петро наводив з Псалмів відносно Юди: "Нехай оселя його опустіє, і нехай ніхто не домує в ній, а догляд її нехай прийме инший." (Верш 20) Тоді поставлено на вибір Юста і Маттея: "І молячись, казали: Ти, Господи, що знаєш серця усіх, покажи одного з сих двох, котрого вибрав еси, прийняти долю служення сього й апостольства, від котрого відступив Юда, щоб йти в своє місце. І кинули жереб про них; і впав жереб на Маттія; і прилучено його до дванадцяти апостолів." — Діян. 1: 24-26.

²³ Всі повисші писання показують, що Жиди не клали рук на нікого (як се зазначено в Коринтян 8: 18, 19), але через представителів які були вибрані апостолом Павлом. (Гл. також Діян. 15: 37-41.) Се були апостоли, що поручили старших Господеві, як се Павло робив з старшими в Ефезі. (Діян. 20: 17-32) Як здається, то збір наіменовував мужів до служби і ставив їх перед апостолів, але остаточне призначення або вибір спочивав на Павлові (1 Кор. 16: 3) або на тім, котрому апостоли передали вла́сть ділати як представителі Господа. — 2 Корин. 8: 19, 22.

²⁴ В своїх листах апостол Павло уживав грецького слова епі́скопос щоби сим чином відзначити назирателів зборів. "З Милета ж, післявши в Ефес, прикликав старших церковних. . . Тим достерегайте себе і все стадо, в котрому вас Дух святий настановив єпископами, щоб пасти церкву Божу, котру придбав кровю своєю." (Діян. 20: 17, 28) Се грецьке слово Стронг переложив на "Чиновника, єпископа, назирателя". Тут знов бачимо, що не збір, але святий дух, діляючи як представителі Господа, зробив сих людей "єпископами". Всі апостоли були назира-

телями або єпископами. Слово "архиепископ", котре релігійісти так часто вживають не знаходиться ані раз в листах апостолів. Сі вірні люди були назирателями, та не через голосовання якогось сотворіння, але святим духом, як про се свідкує самий апостол Павло. В різних посланнях і інших листах апостолів не знаходиться ніякого поучення для церкви щоби вона від часу до часу вибирала урядників для збору. Нічого нема сказано, щоб збір голосував на своїх слуг. Павлів лист до филиппів відноситься до "Всіх святих в Христі Ісусі, що в филиппах, з єпископами і дияконами" (Филип. 1: 1); отже нема ніякого поучення щодо голосовання через піднесення рук.

ВЛАСТЬ

²⁵ Як апостол Павло був одягнений Господом Ісусом Христом в силу і вла́сть назначувати слуг для церкви, так і апостол мав вла́сть передати сю силу иншим, і тому він вибрав і передав сю вла́сть Тимотейові і Титові для сієї цілі. (1 Тим. 1: 3; 5: 21, 22; Тита 1: 5) Відносно організації збору або громади і назначення слуг Павло дав поучення Тимотейові й Титові. До Тита він сказав: "На те зоставив я тебе в Криті, щоб остальне довів до ладу і настановив по всіх городах пресвітерів, як я тобі повелів." (Тита 1: 5) Если Тимотей і Титус були лише звичайними членами у зборі, чий голос не мав більшого значіння чим инших у зборі, то певно, що апостол не був би особливо наунав їх організаційних порядків. Отже сі писання показують, що Павло мав вла́сть усовершити збори або громади.

²⁶ Релігійісти мильно пристусовували сі тексти Писання приписуючи собі вла́сть рукоположення, так щоби духовенство мало контро́лю над членами, і то для самолюбної цілі. Сим вони поробили себе наставниками, вивисивши і возвеличивши себе понад "звичайне стадо", котре вони називали і ще називають "світськими" щоби відріжнити від духовенства. Щоби оминути таке відріжнення між духовенством а звичайними людьми, тому в часі періоду Ілії прийнято спосіб, що в кождім зборі члени назначували слуг через голосовання і так вибирали старших і дияконів, і оскільки можна вибрати, так щоби кождий мав щось до чинення. Та прийшов час на змінення способу. Чому? Найбільша причина є та, що Господь Ісус Христос прийшов до храму і всі в Христі прийшли до зросту в Христі, себто, сталися старшими, і всі є рівні, і Господь Ісус Христос має цілковиту контро́лю.

²⁷ "Висшими вла́стями" є Єгова і Ісус Христос, і вла́сть "класти руки" є обмежена назирателями такими як апостоли, Тимотей і Титус. Се є ясне призначення висших вла́стей, і така річ є кермована Висшими Вла́стями. Таке обмеження класти руки є мірою охорони проти вибирання невідповідних, початкуючих і несвідомих одиниць. Для того Тимотейові сказано не класти руки наждного чоловіка без побожного і уваж-

ного застановлення під керівництвом Господа. Таке положення рук не робило тієї особи висшого чину Християнином. Се лишень значило, що такі одиниці мали виразну відповідальність положену на них у межах своєї діяльності, і що збір згодився з таким розпорядженням і ділав в повній гармонії. Ся правда дальше лишається правосильна, яко ж написано: "Усі ж ви брати", і "Усі бо ви одно в Христі Ісусі" (Мат. 23: 8; Галат 3: 28); і для цієї причини всі знаходяться на рівній вазі що тичиться чину або відріжнення. Ані не виглядає, що старші або назирателі або диякони були назначені на певне число років, але що вони були назначені на ціле життя як довго вони оставалися вірними у виконанні їх задач. Однак се правило не відноситься до зборового слуги, котрий може бути назначений кожного року для направлення організаційної служби, і рішачий чинник у вибранню його є вірність, ревність і точність. Діяльність у службі для загального добра справ царства є важною справою.

²⁹ За часу апостолів збори в різних частях краю не були незалежними від осередного назору. Вони були руководженими центральним тілом, котре Ісус Христос установив у вірних апостолах; що є показано в писаннях в Діян. ап. 15: 2-30. Ані збір не був відповідальний за назначення урядників без потвердження центральних властей, себто, апостолів або їх представителів. Силою влади наданою йому святим духом Павло рішав важні справи у зборі, але лише після розпорядження Господнього: "Тільки, як кожному уділив Бог, і як кожного покликав Господь, так нехай і ходить. І се всім церквам наказую." — 1 Корин. 7: 17.

³⁰ Ось так "Висші Власти" були вповні признані, і після приказу, "кожда душа корилась висшим властям". (Рим. 13: 1) Апостолів вже більше нема на землі в тілі, але Висші Власти є присутні в храмі, Бог Єгова, Найвисша Власть, є представлений через Ісуса Христа, котрий є Висшою Властю. Отже тепер жадна особа не може прямо представляти Висші Власти, як се апостоли чинили в їх часах.

³⁰ Іменовані уряди і урядники, що мали бути висшими від звичайних, все існували в релігійних організаціях так званих "Християнськими", і такий стан річей існував навіть в часі роботи Іллі, від 1878 до 1918 р. Були тоді і такі, що брали титули і уряди і ділали як наставники над іншими і сим чином показували непідданство Христовому тілі яко цілості. Тепер Господь прийшов до храму і зібрав до себе вірних, і всі мусять бути рівні, в єдності Христа. Се є сильним доказом, що листи до Тимотея і Тита були написані для особливого поучення свідків Єгови в сих "останніх днях", але се не становить аргумент для назначення єпископів і дияконів через голосовання. Господь, через апостола Павла, надав Тимотейові й Титові певні задачі до виконання. Павло, в сім часі, відкрив волю

і постанови Господні, які він отримав від Господа, і через те Павло представляв більше Господа Ісуса Христа, котрий тепер у храмі яко особливий представитель Єгови. Коли Ісус був на землі, Він мав власть на-начувати слуг, а тепер ще більше має ту власть, бо є одягнений у всяку власть і силу на небі й на землі. — Йоана 15: 16; Мат. 28: 18.

ВИДИМА ОРГАНІЗАЦІЯ

³¹ Всі, що люблять і служать Єгові, і через те вірують у відкриту правду Його Слова, бачуть, що Господь Ісус Христос яко Голова Єгової організації Сиона має видиму часть своєї організації на землі, котра представляє Господа і ділає під назором Господа Ісуса Христа. Інакше робота Господня на землі бул б без порядку. Його видимі справи або "добро" царства мусять бути поручені якомусь представителю, і тепер питання виринає, хто є тим видимим представителем, що займає позицію подібну до Тимотея і Тита, і котрий представитель є одягнений в силу і власть ділати? Ся відповідь мусить знаходитися у Писаннях, а не в опініях людей. Ісус заявив, що в Його другім приході до храму, Він поручить певні справи свого царства на землі "вірному і розумному слугі", котрий то вірний і розумний слуга складається зі всіх помазанників на землі, щоби були приведені у храм і в єдність в Христі, ділаючи під керівництвом Господа Ісуса Христа. (Мат. 24: 45-47) Павло яко представитель Ісуса Христа, передав Тимотейові і Титові власть назначувати слуг для церкви. Господь Ісус тепер у храмі і руководить кожною частю своєї організації після свого власного слова, і передає своїм земним представителям певні задачі до виконання у своїй видимій організації, котрі то задачі сконечности включають назначення слуг. Помазаний останок на землі у храмі, для вигоди, є названий "Товариством". Се не значить Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур як корпорація, бо ся організація є зорганізована для стрітення певних законних вимог. Тепер вираз "Товариство" включає в собі Божих людей на землі в повній єдності, зорганізовані для несення свідцтва про імя Бога Єгови в гармонії з Його волею, котре то свідцтво Ісуса Христа є поручене їм — дітям Божим народжених з Його організації Сиона. (Одкр. 12: 17; Іса. 54: 13) Послання апостола Павла до Тимотея і Тита відносяться в "останніх днях" до Товариства; і ті річі, що були припоручені Тимотейові й Титові до виконання тепер виконує Товариство під керівництвом Господа Ісуса Христа в храмі.

³² Тимотейові поручено научати про волю Божу. (1 Тим. 1: 3, 4, 18; 2: 12; 3: 11; 2 Тим. 2: 14) Він був поучений відносно признання "Висших Властей" і побожного і вірного попертя їх. (1 Тим. 2: 1-3) Тепер ті Висші Власти є чинні в уряді, і прийшов час їх війни. (2 Тим. 2: 3) Тим що Тимотей мав власть назначувати слуг, для

того його навчено щодо вимог тих слуг у церкві або зборі. — 1 Тим. 3: 1-3.

²² Тоді не було зроблено ніякого розпорядження щодо уряду "старших" або "священника". Відійсности єпископ або назиратель мав бути перше старшим, як се показано в Діяннях 20: 17, 28, себто, він мусів бути дорослим у Христі. Такі назирателі не були назначені над іншими в певній околиці, як се практикує Римо католицька система. Такий назиратель був назначений доглядати справ церкви або збору. Тимотея навчено щодо властивого поведіння ся в Божій організації або домі. (1 Тим. 3: 14, 15) Так і у всіх сих справах Товариство дістало поучення щодо поступованні згідно з волею Божою, як се подано в Писаннях.

²³ Тимотейові дано приказ напаминати братів, себто, постійно звертати уваги на сі річи. Він був молодий, але ніхто не мав докоряти йому за його молодіж. (1 Тим. 4: 12) Так і "Товариство" є молодією організацією, існуючи лише від приходу Господа Ісуса до храму. Однак йому не можна докоряти за се, але співділати в гармонії з волею Божою і Господом Ісусом.

²⁴ Коли Господь Ісус прийшов до храму в 1918 р., то Він не вибрав якоїсь одиниці за свого представителя або слугу, але Він вибрав громаду вірних людей за свого слугу і створив з них організацію представляючи справи Його царства на землі і зробив те тіло своїм "вірним і розумним слугою", котрому Він поручив всі справи свого царства на землі, котрі то справи Він назвав "своїм добром". Того "вірного і розумного слугу" Він привів у Сион яко часть своєї столичної організації. (Пс. 132: 12, 13; 78: 68-70) Отже як апостол Павло не потребував "поручительних листів" (2 Кор. 3: 1-3; 1: 1), так і "Товариство", котре ділає законно під іменем Товариство Вартової Башти Біблії і Брошур, не потребує поручительних листів від жадного чоловіка, бо воно є частю Божої організації. Його робота разом із наслідками, з ласки Господньої, у світлі пророцтва, є "поручительними листами" від самого Господа.

²⁵ Тимотей мав "дар пророцтва". (1 Тим. 4: 14) Чи він мав дар пророцтва чи може хтось поперед згадав про нього Павлові добрим словом, про се нема сказано, однак "Товариство", є згадане в пророцтві св. Письма, і Господь Ісус Христос, той Великий Старший, положив свої руки на "Товаристві", так як Павло поклав його руки на Тимотейові (2 Тим. 6: 6), і так сповнив пророцтво. Також і "докоряти" невірних не є задачею якоїсь одиниці або особи, але се є приналежність "Товариства". (1 Тим. 5: 1, 2, 20) "Товариство" ділає через своїх уповажених слуг, признаючи велику правду, що "Бог розложив членів після своєї милости" (1 Корин. 12: 18), через свого головного Чиншовника, Ісуса Христа. Всі любителі Господа мусять признати, що єдиний Господь руководить своєю організацією.

²⁶ Ісус Христос є в храмі Єгови в товаристві

своїх святих ангелів. Там зібрав до себе вірних, котрих Він воскресив і також вірних з останка на землі, а над ними всіма є Бог Єгова. Співністю Господь Ісус Христос має свій власний добрий і достаточний спосіб порозуміння з громадою храму і научення її що Він доконує через свою організацію на землі усвій спосіб. Отже "Товариство" завважає сих дорослих одиниць в організації, (котрі в дійсности з ласки Божої є старшими), що "пильнують добра" порученого їм. (1 Тим. 5: 17, 18) Отже "Товариство" є властивим знарядом для назначення слуг в різних зборах, і така задача не лежить на одиницях або зборах ділати незалежно і демократично. (1 Тим. 5: 22) Се робиться з молитвою і уважно, щоби виконати волю Господню, і дістати Його признання, як се Він обіцяв. (Припов. 3: 5, 6) "Товариство" виконує задачу положену на нім через Ісуса Христа, Царя і Володаря.

²⁷ Ісус Христос, Великий Апостол або Післачець Єгови, котрий тепер у храмі, поклав свої руки на Товариство" як на свого "вірного і розумного слугу" і видимого представителя. (2 Тимотей 1: 6), Товариство було і є учасником "страждання за благовісте" і не соромиться кайданів і увязнення ради Його імені, а радується нести наружи які впали на Бога і Ісуса Христа. (2 Тим. 1: 8; Рим. 15: 3) "Товариство" ділаючи як слуга і представитель Господа, поручає роботу свідцтва Господнім вірним свідкам на землі. (2 Тим. 2: 2) Вони також мусять учитися, щоби властиво виконати волю Божу назначену для Його людей. (2 Тим. 2: 15) "Товариство" поступає після научення даного Тимотейові, а іменню, "від скверного марнословия оддалий ся... Від дурного ж і невченого змагання нхилляйся, знаючи, що воно родить сварки." (2 Тим. 2: 16, 23) Як Тимотейові так і Товариства задача є, "проповідуй слово, настоюй в час і не в час, докоряй, погрожай, благай з усяким довготерпінням і наукою... Ти ж тверезись у псьому терни лиху, роби діло благовістника, службу твою званою вчини". — 2 Тим. 4: 2-5.

²⁸ Як Титові сказано і навчено що робити, так і "Товариство" назначує слуг. "На те зоставив я тебе в Криті, щоб остальне довів до ладу і настановив по всіх городах пресвитерів, як я тобі повелів." (Тита 1: 5) Над тими одиницями, що мають бути назначені до служби, найперше уважно застановляється чи вони є відповідні після вимог Писання. (Тита 1: 6-9) Уживання своєї влади не можна заперечити, тому що воно ділає по приказу Господа. — Тита 2: 15.

²⁹ Воно (Товариство), напаминнає тих посвячених одиниць Господеві підданатися Висшим Властям" які були назначені Богом Єговою. (Рим. 13: 1-4). Для цієї причини "Товариство" було б невірне Господеві і переступило б Його заповіді, если б воно радило і наувало Божих людей поклонятися людям або прапорові котрогобудь краю або держави, або служити якій-

будь земній річі, і сим чином приписувати охорону або спасення якомусь сотворінню радше чим Богу. (Тита 3:1) Як Титові було сказано: "Дурного ж змагання, та родонодів, та спорів, та сварок про закон цурай ся, бо вони не на користь і марні. (Єретика чоловіка після першого і другого напому, покінш." (Тита 3:9, 10) Так і "Товариство" мусить робити. З єретиками і осподь розпрямиється."

"Згідно з повисшим заключенням, зборовий слуга і інші зборів: вістники є представителями Товариства через назначення. Хоть різні збори можуть поручувати певних одиниць, то однак се є привилей Товариства переглянути ті поручення і назначити того, хто є найвідповідніший на таке становисько. За днів апостолів назирателі були назначені на ціле життя вірної служби. Еклезія не може викинути із

служби так назначеного слуги щоби задоволити свої самолюбні вибагливости, але апостол або та одиниця котрій він дав власть могла осушити такого назначеного слугу за невірне або недбале виконання приписаної задачі. — 1 Коринтян 5:3-5; Тита 3:10.

"Задля якої б то причини Господь не позволив демократичний спосіб правління у зборах протягом періоду Ілїї, і без огляду чи той спосіб був добрий чи ні, Писання і факти показують, що коли Господь прийшов до храму, тоді прийшла зміна, котру то зміну зробив Господь, повідомивши свого останка о правдивім спорідненню до себе. Се час розуміння, і останок мусить тепер дістати вирозуміння. Причини сього ясного світла і вирозуміння, і ся зміна для уліпшення, буде дальше розбирана ось в сім слідуємим артикулі.

ОРГАНІЗАЦІЯ

(Переклад з англ. "Вартової Башти" з 1-го липня, 1938.)

"Замість міді буду золотю тобі вистачати, а замість заліза — сріблю, замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і настановлю мир — володарем у тебе, а справедливості — наглядником твоїм." — Іса. 60: 17.

ЧАСТЬ 2.

ЄГОВА знав кінець від початку, і, предвидівши установлення своєї церкви на Христі, Головнім Уголовним Камені, Він зачав будувати її з вірними апостолами. "Збудовані на підвалині апостолів і пророків, а угловий (камінь) сам Ісус Христос; на котрому вся будівля, докупивши споєна, росте в церкву святу в Господі. На Ньому й ви збудовуєтесь на оселю Божу Духом." — Ефес. 2: 20-22.

"Він предвидів і сказав через свого слугу "відступлення" нім Ісус Христос мав прийти до храму. (2 Сол. 2: 1-3) Давно тому Він велів написати свої пророцтва згідно з сими обставинами. Вся Біблія свідкує, що з приходом Христа до храму прийшла зміна для уліпшення посвячених в сім, що посвяченим показано справедливий і властивий напрям який вони повинні взяти. Із судженням храму прийшла проба на посвячених, і признані були введені у храм, просвітчені і скермовані на дорогу якою вони мусіли йти. В той час вони зачали розуміти й оцінювати факт, що Божя організація є теократичним правительством. Нема причини вишувати посвячених за напрям який вони взяли в часі періоду Ілїї. Господь дозволив на се задля доброї причини. Та питанням виринає, Хто радо і охочо стане в ряді з Господом і буде ступати Нього дорогою коли правдинний стан річей буде відкритий? Божі люди вийшли з Вавилону з замураними одягами, котрих то плямів не можна було осушити нараз а поступенно оскільки Господь давав світла з свого Слова. Тепер виразно показалося, що Господь Бог дозволив своїм

людям мати частку у сповненню свого пророцтва, а пізнійше у своїм часі й в свій спосіб Він відокремив їм доказ, що вони мали частку у сповненню тих пророцтв і яку частку вони відиграли. Те побільшаюче світло приносить велику радість для помазанників, тому що се становить ясний доказ, що вони є в руках Господа і під Нього провідництвом.

"Пророцтво Ісаї 60: 17 описує стан річей який існував через довгий період часу і що опісля прийшла зміна на кращий стан і більше оцінення їх споріднення до Господа. Те пророцтво не описує споріднення останка до світа, котрий є під організацією Сатани, але він описує споріднення останка до Єгови і Ісуса Христа і один до другого. Завважте добре слова пророцтва показуючи, що Єгова принесе зміну, а іменно: "Я (Єгова) наставляю." Отже ці слова ясно показують, що члени різних зборів не мають нічого до чинення із тією зміною хіба пристосувати себе до сих вимог коли вони побачуть її. Єгова заявив, що Він запровадить кращі обставини, і що Він настановить урядників, слугів або назирателів, котрі будуть займатися близьке споріднення до Нього. Для вигоди читачів Вартової Башти тут наводимо різні переклади сього пророцтва: "Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — сріблю, замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і настановлю мир — володарем у тебе, а справедливості — наглядником твоїм." (Іса. 60: 17, Уноважена Версія) "Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — сріблю, замість дерева — мідь, за-

мість камення — залізо, і я також зроблю мирними твоїх управителів, і твоїх виконателів — справедливими." (Американська Поправлена Версія) "Замість міді буду золото тобі вистачати; а замість заліза — срібло, замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і я зроблю твоїх назирателів мирними, а твоїх чиновників справедливими." (Новий Переклад Берного) "Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — срібло; замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і я зроблю мир яко твою владу, а справедливість як твоїх виконателів." (Лісер) "І замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — срібло, замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і дам твоїх володарів у мирі, і назирателів (єпископів) в справедливості." (Септугент) "Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — срібло, замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і я зроблю твоїх одвідин миром, і твоїх назирателів справедливими." (Дуея) "Замість міді буду золото тобі вистачати, а замість заліза — срібло, замість дерева — мідь, замість каменя — залізо; і дам успіх твоїм назирателям, і твоїм чиновникам справедливості." — Роттердам.

* В слідуючій пророцтві Ісаї 60:17 слово "урядники" переложене з єврейського слова факад, що значить "наглядати або назирати". Те саме єврейське слово факад є переложене в інших текстах Септугента Версії грецьким словом "єпископос": 4 Мойс. 4:16; 31:14; Суддів 9:28; 2 Цар. 11:15, 18; 2 Паралип. 34:12, 17. Слово в Уповаженій Версії "чинники" є переложене з єврейського слова "нагас", що значить "напирати, спонукувати, гонити". В грецькій Септугент Версії те саме слово переложене на єпископ, як се показано в слідуючих текстах: "Тим досерегайте себе і все стадо, в котрому вас Дух святий настановив єпископами, щоб пасти церкву Божу, котру придбав кровю своєю." (Діян. 20:28) "Були бо ви, як віви блукаючі; тільки ж вернулись нині до Пастира і Владики (єпископа) душ наших." (1 Петр. 2:25) (Гл. також 1 Петр. 5:1, 2.) Отже пророцтво Ісаї і інші писання показують, що в Божім часі Господь запровадить обставини відносно слуг і служби показуючи вірним яснійше їх споріднення до Господа і їх задачі й обовязки.

МИР

* Через довгий час менше більше між визнаними людьми існували незгоди і спори і брак гармонії. Коли Ісус Христос прийшов до храму вірні були зібрані до Нього, і від тоді всі є в єдності в Христі (Ефесян 4:13, 15), і через те кращі обставини прийшли. Де бо існує єдність, там і мусить бути мир. Отже у пророцтві Єгова сказав: "Я зроблю чиновників (назирателів) мирними." Се значить, що мусить прийти час коли мир буде існувати в організації Господній по цілій землі. Бог велів, що так буде, отже се Його воля, щоби такий мир існував.

Се значить, що між громадою храму мусить існувати єдність і гармонія. Тепер існує єдність і гармонія в діяльностях організації, як на полі служби, в методі студії, в зібраннях, і у всіх інших діяльностях. Тепер не повинно бути незгоди, сварки і бойкоту, або щось подібного, що існувало колись коли "вибрані старші й дякони" були вибрані до уряду і управляли зборами гордо. Ті, що є в храмі оцінюють сей стан, і, знаючи свою відвічальність, пильно стараються ходити впокорі перед Богом.

* Отже се пророцтво ясно указує що прийде зміна на краще, бо як золото краще від міді, срібло від заліза, мідь від дерева, а залізо від каменя, так і кращі обставини прийшли, тому що Господь Єгова в своїм пророцтві сказав: "І дам успіх твоїм назирателям", "твоїх чиновників справедливими." Згідно із сим Господь поклав в уста посвячених молитву відносячись головню до "дня Єгови", коли Господь прийшов до храму, і громада храму молиться: "О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!" (Пс. 118:24, 25) Добробут мусить співтоваришити з миром і гармонією. Отже се пророцтво сконечности значить, що ті одиниці до служби у зборах повинні дбати о мир, і що вони повинні молитися о мир і працювати і підтримувати його. (Пс. 122) Ті що є в черзі до царства але котрі не підтримують мира в гармонії з поступом справ царства, то ангели Господні напевно викинуть їх в надвірну темряву. (Мат. 13:41) Се не час на спір або незгоду в Божій організації, але всі мусять бути в цілковитій єдності.

СПРАВЕДЛИВІСТЬ

* Дальше каже Господь в Пророцтві: "Я зроблю твоїх чиновників справедливими." Ті чиновники після грецького значіння є єпископами, назирателями, чиновниками, керівниками або суперниками, і котрі йдуть війною проти ворога, і такі стануться слугами справедливості. Се напевно значить, що справедливість буде тією напирючою і спонукоючою силою в Господній організації на землі, а се головню від тоді коли святиня стала очищена в 1934 р. Отже "справедливість" значить, що у зборах не може бути гноблення як се колись робили "вибрані" старші наставники, котрі чулися і показували їх висість над другими. Тепер не може бути мильного змагання в мильній напрям, як вироблення характеру, прихилення до висших властей сього світа, почитання чоловіка або сотворіння, і тому "жестко беззаконня не спочине на долі праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривду". — Пс. 125:3.

* Бути справедливим значить радо ділати після волі Божої через виконання припоручення яке Бог дає помазаникам. Се не значить гонити неохочих, але значить, що любов до справедливості є тією порушаючою силою. Любов до Бога і до оправдання Його імя порушує та-

ких одиниць до праці, щоб сповнити своє припорушення надане йому Богом. Отже всі мусять становити один союз і гармонійно служити йому день і ніч у храмі, добровільно із невисказаною радістю. Отже правдива мотива порушує Божих людей до гармонійної акції. Така робота є справедлива і такі робітники отримують признання від Господа. Взірцем тих, що отримали Господнє признання, є сі: Управитель Заробабель; Йозея, первосвященник; пророки Захарія і Аггея; писар Ездра; управитель Неемія; і ті, що співтоваришили з жидівським останком, що повернувшись з Вавилону, перше, щоб відбудувати храм, а опісля мури Єрусалиму. (Ездра 5: 1, 2; 7: 1-10; Неемія 6: 6-19) Також інші признані взірці були апостоли, котрі працювали о мир і справедливість у Божій організації. Всі, що тепер у храмі й котрі остаеться там, мусять бути чинителями правди.

* Назначення (слуг) Товариством Вартової Башти не є те саме, що релігійністи називають "висвяченням". Перекладачі Біблії і інші мильно ужили слово "висвячення" супроти дійсного значіння його в Писаннях. Спосіб в який те слово "висвячення" є ужите релігійністами значить, що в Божій організації існує "чин" і що люди такого чина різняться від інших у церкві; і се сталося підставою для духовенства уживати титулів і урядів для вивиснення себе в релігійних організаціях. Релігійністи назвали се "святим чином". Надання таких "чинів" або урядів мало бути тайною котру може діляти єпископ. Се цілком противиться Слову Божому. Се хитрий і зводничий вплив Диявола котрий запровадив людей виробити такі "чини" або "висвячення" і вірити й навчати, що люди можуть висвятити інших людей через надання їм титулів, почетеї і достоїнства і зробити їх висшими над їх ближніх.

10 Після Писання те слово "висвячення" значить "назначити, призначити, установити в порядку", але воно ніколи не означувало рангі або висшої кляси. Апостол каже: "Усі бо ви одно, в Христі Ісусі." (Галат 3: 28) Бог установив членів у тілі після своєї впадоби. (1 Корин. 12: 18) У тілі Христовім нема таких "чинів", якими відзначаються релігійністи. Ріжні одиниці в громаді виконують ріжні задачі в тілі Христа. Є много членів, але тіло одно. (1 Кор. 12: 20) Як рука не виконує роботи ока, так один член тіла не виконує всякої роботи тіла Христового, але всі є рівні. Товариство не має влади ані потреби сьогодні робити церемонію "положення рук" на назначених особах до служби. Тепер Товариство назначає і поручає слуг через почту, телеграф або телефон, що є достаточним і стрічає вимоги. Ані не треба для представителя бути присутнім там і сповняти якісь церемонії такого назначення. Така особиста присутність не надасть ніякої сили ані вражіння перед Господом. Апостоли були одягнені в особлившу силу через "висші власті", але сьогодні на

землі нема нікого хто б був одягнений в таку силу яку мали апостоли.

11 У початках церкви старші через положення рук давали свій вираз зрілого розсудку у признанні назначеного до служби. Тепер від зібрання членів у храм і помазання їх, всі члени храму прийшли до стану зрілості в Христі. Замість апостолів або інших одягнених в таку власть, котрі ділали в несприсутності Ісуса Христа, то тепер у храмі є самий Ісус Христос, великий Апостол Єгови, котрий має повну власть. (Жид. 3: 1) Ісус Христос є одягнений в цілковиту власть, і маючи цілковиту контролю над організацією Сиону, він руководить нею. Отже Ісус Христос, Голова Сиону, тепер у храмі, обнімає цілий уряд, а іменно: Уряд великого Старшого і Великого Брата в церкві (Жид. 2: 11, 13; Йоана 21: 5); уряд великого Диякона і слуги; (Маттея 20: 28; Рим. 13: 4); Великого Пастиря (Йоана 10: 11; 1 Пет. 5: 5; 1-4; великого Єпископа (1 Петра 2: 25); великого Євангелиста або Вістителя доброї новини (Маттея 4: 23; Луки 4: 18, 43); великого Учителя (Іса. 30: 20; Йоана 13: 13, 14); великого Пророка (Мат. 21: 11; Йоана 4: 19; Діян. 3: 22, 23; Одр. 19: 10); великого Судді (Йоана 5: 22, 26-30; Діян. 10: 42; 17: 31); і уряд великого Захитника (Одр. 3: 18; Іса. 9: 6). Виславши Ісуса Христа до храму, Єгова сим одним чином сповнив пророцтво Ісаї 1: 26, а іменно: "І поставлю в суддів, як з давен було, та й радників, як було за предків; а тоді славити муть тебе городом правди, столицею вірною." Ось так Єгова установив Сион, свій вірний город або організацію, з Ісусом Христом як абсолютним Володарем і Виконавчим Чиновником Бога Єгови. Отже тепер уряд спочиває на раменах Ісуса Христа. (Іса. 9: 6) Він є Висшою Властю зараз другий по Єгові, Найвисшою Властю. (Рим. 13: 1, 4) Отже та частина Господньої організації на землі ділає під прямим назором і контролею Господа Ісуса Христа в храмі, котрий є Головою Сиону.

12 Бог Єгова є великим Теократом, і Ісус Христос виконує всякі урядові діла Єгови, включаючи назначення і увільнення слуг. Та організація є Божя, а не людська; і позаяк Товариство є представителем Господа на землі, тому Він уживає його для своєї цілі. Як Цар Соломон уживав подібної сили в прообразовий спосіб, так тепер Більший-чим-Соломон, Ісус Христос, уживає повної сили і викидає "лукавого слугу", і ставить до уряду "вірного і розумного слугу", котрого Він уживає для своєї цілі. — 1 Цар. 2: 1-6, 26-35; Мат. 24: 45-51.

13 Царство дійсно прийшло, і Цар тепер виконує свої заміри, і если се так, тоді вже не треба більше вживати методи з періоду Ізії або демократичної форми правительства у зборах Божих людей через голосовання за або проти тих, що мають служити у зборі. "Бог править над родом Якова (своїми помазаниками) аж по край землі." (Пс. 59: 13) Від приходу Господа

Ісуса в 1918 р. настало реорганізування Господніх слуг, хочь посвячені не зрозуміли сього аж якийсь час опісля. Се є лишень привилей великого Теократа назначувати членів і установляти їх в тілі Христа після своєї вподоби. (1 Корин. 12: 18, 28) Він ділає через свого головного Чинownika, Ісуса Христа, котрий є великим Судею в нашій часі. (Діян. 17: 31) Він вилляв свого святого духа на "всяке тіло", себто, на всяке тіло у храмі від 1922 р., і через те Бог не установив висшого духовенства або так званих "святих чинів" але весь Сион є рівний, і "один (їх) ... учитель (з грецького катехетес, сторож, провідник, керманіч, розказчик, і учитель), — Христос". — Мат. 23: 8.

¹⁴ Всі беруть участь в загальнім сповненні Божого припоручення даного останкові, однак в сім теократичнім правительстві є різні обов'язки до сповнення, так як се було в службі намета. Урядники або титули не значать нічого, бо служба може бути виконана в одно імя як і друге. Голова, Ісус Христос, властиво носить всякі титули. Він є цілковито підданий великому Теократові. Ісус Христос радісно носить імя "вибраний", "слуга" і "мій слуга". Останок становить "ноги Його", і тому властиво вони називають ся "слугами", і то без різниці яке становище вони займають. Назначення одиниці на якусь позицію, що вона та одиниця має виконати певні задачі у межах території, і тому всі слуги ділають гармонійно для цієї цілі.

¹⁵ Господь ласкаво відкрив своїм людям значіння "своєї організації", і тепер Писання ясно указують, що всі слуги в різних позиціях в організації або помазанників Божих людей на землі, є назначені Товариством яко видимі представителі Господа в храмі, і що така облігація назначення слуг не є положення на кождім зборі з окрема, щоби збір в демократичний спосіб голосував за або проти. Збір Божих людей в Лондоні, Англії, побачив сю ситуацію і ухвалив резолюцію щоби Товариство назначило зборового слугу. Отже згідно з Писаннями і такою прозьбою, лондонський збір був зорганізований як одна компанія, складаючися з кількох юнітів, і один зборовий слуга був вибраний над усіма юнітами і один слуга для кожного юніта. В такий самий спосіб був зорганізований збір у Нью Йорку, в Чикаго, в Лос Енджелес і в інших місцях. На прозьбу кожного збору Товариство назначувало слуг. Отже се виглядає зовсім згідним з Писаннями, щоби збір Божих людей заслав прозьбу до Товариства виконати се організаційне розпорядження, і се можна зробити для кожного збору Господніх людей. Кождий місцевий збір може подати імена таких одиниць, що виглядають бути відповідними сповнити призначену службу, і послати прозьбу до Товариства в Бруклін, або до Товариства різних країв, і Товариство буде застановлятися над такими іменами. Такий назначений слуга повинен мати нову віру, що Господь буде кермувати вла-

стивим напрямом. Се не значить що вже не буде помилок, бо декотрі, і по назначенню стануть невірними, але Господь постарается осушити їх. Нехай кождий Господень збір, що вважає таке розпорядження за згідне з Писанням, прийме коротку резолюцію і вишле її до їх кватири, і котра то резолюція може бути як слідує:

"Ми, збір Божих людей взятий для Його імя, з місцевости, признаємо, що Боже правительство є чисто теократичне і що Ісус Христос знаходиться у храмі і має повну контролю над видимою організацією Єгови, як і невидимою, і що "Товариство" є видимим представителем Господа на землі, і тому ми просимо Товариства зорганізувати сей збір до служби і назначити різні слуги, так щоби ми всі могли працювати в мирі, справедливості, гармонії і цілковитій єдності. Ми тут заключаємо листу імен людей в сім зборі, котрі для нас виглядають бути повно дозрілі і через те найвідповідніші до виконання призначеної служби."

¹⁶ Спевністю, що тепер Божий нарід повинен зрозуміти, що прийшов час на краще і більше гармонійне зорганізування до служби Господньої і що тепер прийшов час на мир і справедливість у Божій видимій організації, в котрій то організації кожда одиниця повинна старатися о мир і справедливість і дбати о добро Господньої організації. Господь вимагає гармонійної організації і повної єдності. Так бо Господь велів, а Його веління мусять бути сповнені. (Діян. 3: 23) Чи не є се ясним для помазанників, що Бог Єгова тепер сповнив умовини пророцтва в Ісаї 60: 17, і що золото краще чим срібло і інші матеріали названі в тім пророцтві, так тепер Бог дав краще вирозуміння в своїй організації, і що тепер Він випровадив і зробив своїх призначених слуг мирними і справедливими і в цілковитій гармонії й єдності? в минулих часах, многи володіли над визнаними Божими людьми жорстоко і злобно. Бог обіцяв, що Він осує такі обставини, кажучи: "Правили ними жорстоко і насильно. Так говорить Господь Бог: Ось, я встану на пастирів, і вимагати му віви мої з їх рук, і не дам їм уже пасти овець, та й не будуть уже більше пастирі самих себе пасти; я по-вириваю в них із рота віви мої, щоб не були вже їм їдою." — Езек. 34: 4, 10.

¹⁷ Се пророцтво відноситься до всіх, що показали невластивого духа між Божими людьми, а головню включає духовенство і "вибраних старших" і інших, що показали успособлення панувати над Божим наслідком. Часом відомості приходять до Товариства, що в певних зборах появляються "вибрані старші" або наставничого духа, котрі признають себе за помазанників, однак знуцаються над останком і Понадабами. Нехай же се буде ясно зрозумілим, що се є задача слуг в церкві, і всього храму, потішати один одного і інших овець. У припорученню данім помазанникам знаходяться отсі слова: "Проповідувати... день німсти Бога нашого,

потішати всіх засумованих." Отже се є ясна задача останка проголошувати день Божого гніву в цілковитій гармонії; і се також задача останка "потішати всіх засумованих", що головню відноситься до тих людей доброї волі, що знаходяться в неволі задля обставинів. (Ізек. 9: 4) Господь не буде зносити наставників, клопотників, миркачів, жорстоких управителів в своїй організації в ніякій частині її, чи то в фабриці, чи на фермі чи на полі служби. Господь тепер ясно відкрив свій замір установити мир і справедливість в своїй організації. Отже виходить, що хто радісно не буде послухним до приказів великого Виконавчого Чинівника, тоді Його ангели вибірають їх геть. (Мат. 13: 41) Се є час війни проти ворога, отже час на єдність для всіх в Божій організації. Се час мира, справедливості і цілковитої єдності для всіх посвячених Єгови. Нехай же кождий в Божій організації глядить, щоб він ходив в покорі й в послушенстві перед Богом (Мих. 6: 8), і перед Ісусом Христом, "Мугучим Богом" і перед Єговою, Всевишнім.

Його час

"У своїм часі Єгова відкриє своїм вірним людям: яка є Його воля, і се Він показав особливо в минулих кількох роках. Він показав своїм людям, що прийшов час коли Він устав війною проти ворога. Сконечности, між рядами Божої організації мусить настати цілковита гармонія. Нехай всякі поговори, боротьба і незгода зникне. Сион тепер відбудований, і всі з Сиона мусять знати і чинити волю Божу. Цар Соломон був типом на Ісуса Христа, котрий є будівничим дійсного храму Божого, і те що було записано відносно будовання типічного храму, 'се сталося нам яко віршець, і написано на нашу науку, щоби через терпіння мали утішення й надію'. (1 Корин. 10: 11; Рим. 15: 4) Маючи се ясне і виразне повідомлення, слідуюче порівняння з тим, що сталося з Соломоновим типічним храмом, і з тим, що виконав Ісус Христос, Більший-чим Соломон, в правдивім храмі, може принести користь.

"У чотириста вісімдесятому році по виході Ізраїлитян із Єгипту, у четвертому році, місяця Зифа, — се є місяць другий — царювання Соломонового над Ізраїлем, почав він будувати храм Господеві." (1 Цар. 6: 1) Сей згаданий час був в 1035 перед Хр. і другий місяць і другий день (2 Паралип. 3: 1, 2), здається був типом на 1918 р. по Хр., 15 квітня того самого року, у котрім то часі появилася Господь Ісус Христос в храмі. В 1918 р. обходжено Спомин на 14 дня першого жидівського місяця, а іменню, 26 березня, 1918. Коли жидівські царі були короновані весняною порою. Отже хоч "сім поганських часів" скінчилися в 1914 р., около 1. жовтня, однак після жидівського типу Єгова установив уряд свого царюючого Царя в наступаючу весну, а іменню, 1915 р. Отже "четвертий рік" Христово-

го царювання, сходиться з часом Соломонового розпочаття будовання храму із весною 1918 р.; а другий місяць мав зачатися вскорі потім, десь пів місяця по Спомині того року, а іменню, в пів квітня, 1918 р., що зазначило початок будовання позатипічного храму через Господа. Завважте поступ будовання типічного храму: "У четвертому році, в місяці Зиф, заложив він основу під храм Господень, а в одинадцятому році, в місяці Бул — се є місяць восьмий — скінчив він храм по увсіх його частинах і з усім знаряддям; а будував його сім год." — 1 Царів 6: 37, 38.

"Потім прийшов празник посвячення храму. "І позбірались до царя Соломона на сьвято усі Ізраїлитяни в місяці Етанимі, — се семий місяць." (1 Цар. 8: 2) (Гл. також 2 Паралип. 5: 3) "І справив Соломон того часу семиденний празник, і ввесь Ізраїль з ним — громада дуже велика, що зійшлися від грядиці Емату до ріки Єгипецької; а восьмого дня зробили посвятні збори, бо посвячення жертівника справляли сім день, і празник сім день. А двацять третього дня сьомого місяця відпустив царь народ до їх наметів, радий та веселий серцем за все добре, яке вчинив Господь Давидові та Соломону, та Ізраїлеві, народові своєму. І скінчив Соломон дім Господень і дім царський; і все, що бажав Соломон в своєму серці, зробити в Господньому домі і в своїм домі, зробив гаразд." (2 Паралип. 7: 8-11) (Гл. також 1 Цар. 8: 62-66.) Згаданий "семий рік" в 1 Царів 6: 38 прийшов сім років по 1035 р. перед Хр., коли Соломон зачав будувати храм, або в 1028 р. перед Хр., і посвячення храму в семім місяці сходиться з жовтнем 1925 р. Посвячення взяло місце около сім років і п'ять і пів місяців потім, як храм зачав відбудовуватися. Спомин в 1925 р. обходжено 8. квітня. Отже семий жидівський місяць сходиться з жовтнем 1925 р. Викінчення храму "восьмого місяця" того самого року взяло місце около сім років і шість місяців потім, як храм зачав будуватися. Отже викінчення його сходиться з падолистом 1925 р.

"При посвяченню храму цар Соломон молився і в своїй молитві він згадував про "чужосторонця", котрий у своїм часі прийде до храму Єгови помолитися задля Єгового великого імя. (Гл. 2 Паралип. 6: 32, 33; 1 Цар. 8: 41-43) Такі "чужосторонні" мали представляти Господні "інші вівці" або Понадабів або людей доброї волі, з котрих буде складатися "велика громада". Завважте факт, що показує Божий почин відкриття своїм людям велику громаду.

"В "одинадцятім році" по 1914 р. (на весну 1915 коли Єгова установив свого царя в уряді як повисше сказано) або сім років по приході Господа Ісуса до храму і з початку будовання храму, Божі посвячені люди зібрались на конвенції в Індіанополіс, Індіана, і на 29-го серпня 1925 р. зібрані Божі люди прийняли резолюцію "Вість Надії", котра була перша і одинока з сімох ре-

зольціїв у періоді сім років, і відносилась до "Всіх Людей Доброї Волі". Втім згідно з тим, що "велика громада" (Одкр. 7: 9, 10), будучи людьми доброї волі, прилучилась з Божим помазанням останком в святкуванні великого позатипічного празнику кучок. Отже се є інтересне зауважати, що чотирнадцять днів празнику і посвячення Судинок, у сьомім жидівським місяці в 1028 р., обіймали не лише жидівський день примирення (10-й день), але також включали сім днів празнику кучок (від 10 до 21) під час коли люди збиралися в кучки і в храм і пошували пальмовими віттями.

²⁰ Потім празнику і по посвяченню (храму) царь Соломон викінчив храм у восьмій жидівським місяці, і се сходиться із жовтним 1925 р. Повисше згадана резолюція, "Вість Надії", звернена до майже усіх "Людей Доброї Волі", зачалась розноситись міліонами примірників по цілій землі в неділю, 31-го жовтня, 1925 р. Ся робота продовжалась через якийсь час опісля, і сим чином "Вість Надії" була вислана до людей доброї волі. Чи Господь кермував сією справою? Певно, що кермував!

²¹ Храм в Єрусалимі був типом на Єгову помазану громаду людей, що була взята для Його імені, і котрої то громади Ісус Христос є Головою. (Мат. 3: 16, 17; 1 Кор. 3: 16) В сучаснім або позатипічнім сповненню посвячення храму Соломоном, було зручно показано через звернення уваги Божим людям на виляття або помазання Божим святим духом усіх признаних. З ласки Господа і під Його провідництвом, у повисше згаданій конвенції в Індіанполіс в 1925 р. у публичнім викладі звернено увагу зібраним на сповнення пророцтва Йоїла 2: 28, 29 відносно виляття святого духа на всеке тіло, включаючи і тих, що прийшли до пізнання правди і котрі були зібрані у храм по 1922 р. Се правда, що лишень кілька тисяч людей чули сей виклад, але у своїм часі згідно з викінченням Соломонового храму, "Вартова Башта" із 15. листопада, 1925 р. помістила той виклад під заголовком "Виляття Святого Духа". Ніхто з людей не уявлював сих річей, але безсумніву се Господь кермував ними.

²² При посвяченню Соломонового храму явилась слава Господня. Сталося се першого дня при посвяченню храму, т. є. на сьомого місяця, восьмого дня в місяці, 1028 р. перед Хр., коли то скіння угоди була взята в святая святих, і в тім часі священники співали пісні при музичних приладах, і "тоді дом, дом Господній сповнився облаком, і не змогли священники стояти на службі задля хмарини, бо слава Господня сповнила дом Божий." (2 Паралл. 5: 13, 14) Тоді Соломон у своїй молитві згадав про "чужостороннього", і "як скінчив Соломон молитву, спав з неба огонь, і прогложив всеналення й жертви, й слава Господня сповнила храм. І не могли священники вийти в дім Господній, бо слава Господня сповнила храмину Господню. І всі си-

ни Ізраїлеві вглядівши, як зійшов огонь і слава Господня на дім, припали лицем до землі, на поміст, і поклонились, і славили Господа, бо він благий, бо віковична милость його." — 2 Паралл. 7: 1-3.

²³ Факти які Господь перевів в 1925 р. показують сповнення цієї пророчої церемонії. В тім році ймя Єгови було поставлене наперед і тоді зачали розуміти, що Єгова прославить своє ймя. З початку першого єврейського місяця Вартова Башта з 1. березня, 1925 р., помістила артикул "Народження Нації", що значило що царство зачало свою діяльність. Редакторський комітет, настановлений людьми, котрий мав контролювати видавництвом Вартової Башти, більшість членів його сильно противилися написанню артикула "Народження Нації", але, з ласки Господньої, той артикул був поміщений, і се зазначило кінець редакторському комітеті, що значило, що самий Господь руководить своєю організацією. Опісля на конвенції в Індіанполіс 1925 р., поміщено резолюцію "Вість Надії", в котрій між іншими річами знаходилися слідуєчі слова: "Прийшов час коли Бог проголосить своє ймя на землі, і щоби люди знали правду відносно Божого (заміру), що є одиноким средством спасення для людства. Отже в ймя й дусі Господнім підноситься прапор Божої правди і справедливости проти ворога а для добра людей. Той прапор є: Що Єгова є правдивий Бог, Всевишній, Всемогучий, автор і виконатель свого великого (заміру) для спасення чоловіка, і Він нагороджує всіх, що пильно шукають Його." Се було перше публичне заявлення, що Єгова замірив оголосити своє ймя. Ось так в тім часі слава Єгови зачала являтися в дійснім храмі, і те видіння Божої слави побільшалося аж можна було бачити, що Божий головний замір є оправдання Його імені. Вскорі потім, на 1. січня, 1926 р. у Вартової Башті явився артикул "Хто Буде Чити Єгову?" сим звертаючи увагу на ймя Єгови і на Його спосіб прославлення Його імені. (2 Сам. 7: 23) На сей славний замір Єгови звернено увагу "Християнству" через рознесення "Вістки Надії". Як четверта пораза описана в Одкр. 16: 8, 9, і четверта труба (Одкр. 8: 12), так "Вість Надії" зачала затемнювати славу сатанської орди на землі, а відкривати славу Єгови, і тоді Божі люди велими піднеслися і зраділи. — Світло, Книжка 1, стор. 130.

²⁴ При посвяченню типічного храму Соломон молився, і між іншими річами, він сказав отсі слова: "Коли ж би чуженця, що не з твого народу Ізраїля, прийшов із далекого краю задля імені твого, — Бо вони чути муть про велике ймя твоє, про твою руку потужну й простягнуту правдою, — коли б він прийшов і молився перед сьм храмом, то почув й його з неба, з місця, де престодуєш, і вчини все те, про що покликали ме до тебе чуженця, щоб усі народи на землі знали ймя твоє, щоб і вони боялись,

тебе, як нарід твій Ізраїль, та щоб дознались, що йм'ям твоїм називається храм сей, що я збудував. Коли вийде нарід твій на війну проти ворога свого тим шляхом, яким пошлем його, й молити меться Господеві, обернувшись проти народа, що вибрав еси, й проти храму, що я збудував іменню твому." — 1 Цар. 8: 41-44.

Рівнобіжно із цим, "Вість Надії" (Параграфи 12 і 13), містить отсі слова: "Ми здобірєм відносимось до людей щоб вони зібрались навколо Божого прапора правди і пізнали дорогу, що провадить до життя і щастя. Ми визнаємо всіх людей доброї волі кожного народа, і языка, відкинути блуди які винайшов ворог Сатана і через многі роки нахчав чоловік, і прийняти і вірувати в божественний (замір) для спасення призначеного в Писаннях. Боже царство о яке молилися люди через довгий час уже прийшло. Воно одно може і установить і зрівноважить світ так що він не порушиться. Його написи справедливості є прапором який тепер підноситься для людей. Ісус Христос, яко прославлений Цар і великий чиновник Бога Єгови, стався справедливим володарем світа. Нехайже люди приймають, вірують і слухають його і Його законів, справедливості. Всі, що так роблять належно отримають благословенства мира, добробуту, здоров'я, життя, свободи і вічних благословенств." Ось так можна бачити руку Господню, котра провадить Його завітуючих людей дорогою якою вони повинні йти після Його обітниць. (Прип. 3: 5, 6) Навіть перед тим було широко оголошено, що 1925 р. був важним роком, але його важности не можна було бачити аж до тепер.

Дальші інтересні факти є ці: "Свою ж палату будував Соломон тридцять год, і викінчив увесь дім свій. А збудував будинок з Ливанської кедр, сотню локот завдовжки, п'ядесять локот завширшки, та чотирьох рядах кедрових стовпів, і кедрове бруссе на стовпах. І спорудив ще престолову світлицю, де вирікав право, судову світлицю, й покрити її кедриною від долівки та аж під стелю. І будинок, де він жив, на другому дворі, позад світлиці, споруджено так само. І дочці фараоновій, що взяв за себе Соломон, спорудив будинок взором цієї світлиці." (1 Цар. 7: 1, 2, 7, 8) "Як упило ж двацять років після того, що Соломон построїв обидві будівлі, храм Господень і царську палату." (1 Цар. 9: 10; 2 Паралип. 8: 1) Викінчення цієї програми будовання Соломона включало храм, царську палату, і дім суду з Лебанського ліса (і також дім для цитів, 2 Паралип. 9: 15, 16); і се все він викінчив у двацятім році по збудованню храму, т. є в 1016 р. перед Христом, і котрий то "двацятний рік" позитивно скінчився з початком весни 1938 р., отже сходиться із роком 1937, котрий скінчився на весну 1938 р.

1937 р. виглядає бути важним роком для Божих людей, включаючи остатки і "співтоваришів", т. є людей доброї волі, наче б той рік

був виходом у щось дуже важне. У тім "двацятім році", 1937 р. зібралась найважнійша конвенція свідків Єгови, а іменно в Парижі, у Франції, в серпню, і в Колумбус Огайо, в вересню, в 1937 р. помочи радія свідки в інших краях, як в Європі, Африці, Австралії, і інших виспах морських, мали участь в зібраннях. Публична промова указуючи на Божий спосіб "Охорони" була доручена видним слухачам котрих було 30,000 осіб і в той самий час через многі радіостанції. (В вересню 18, і 19) Опісля на 26 вересня, 126 радіо станцій проголосили публичний виклад "Почитання Бога", коли то був осуджений повід комерційних радіо станцій і операторів а невластиве уживання сього Богом-даного средства; і опісля 31 жовтня був виданий осуд проти властителей, операторів і контролорів комерційних радіо-станцій і тоді перервано комерційно-платні радіові програми відносно Божого царства. Чи се було зроблено і скермовано Царем, Ісусом Христом, в "судовій світлиці"? Сього жадний чоловік не приготавляв маючи на увазі сповнення пророцтва.

Се є значучим, що при кінці сього "двацятного року" питання о храмі Єгови і о царському домі, і хто знаходиться там, і яка їх задача і відвічальність, тепер є поміщене і розбирається в Вартовій Башті й те що наступить по сім. Се також виглядає бути певним, що як протягом "тринацяти років" Соломон будував царський дім і "судову світлицю" як діс Лебаонський, так протягом тринацяти років від 1925 р., Цар і Суддя Єгови, Ісус Христос, виражував свій суд, включаючи і "очищення святині" і також через приготовлення організацій служби і роботи. Особистість в різних зборах була осучнена, і Товариство, по волі і з ласки Єгови, взяло своє властиве місце в теократичнім правительстві. Єдність помазаників і гармонійна кооперація з їх співтоваришами є показана сьогодні як ніколи перед тим. Вартова Башта в сім "двацятім році" подала докази з Писання хто належить до царського дому і хто належить до "великої громади" і їх споріднення одні до других і до Господа. Се було в травню 1937 р. що Вартова Башта проголосила, що відповідні Понадаби можуть бути зборовими слугами. Вартова Башта з 15. серпня, 1937, помістила артикул "Співтовариші", показуючи їх споріднення до "малого стада" і до "великої громади". Конєнь "двацятного року" в 1015 р. перед Хр. (котрий то двацятний рік сходиться з 1938 р.) сповнився на 2-го квітня, 1938 р. Спомини в 1938 р. обходжено 15. квітня. Вартова Башта з 1. і 15. березня 1938 р. помістила артикул "Спомини", показуючи ясно хто повинен брати участь і також різницю між помазаниками а великою громадою; і так наразі "двацятного року" прийшов до кінця, котру то сприну побачили вперний раз в артикулі який тепер приготавляється до поміщення.

²² Як се передше приготовано, з ласки Господньої і під Його керівництвом міжнародний період свідництва "Співтоваришів" який був зачатий на 9-го квітня, 1938 р. і в котрім то часі книжки Богатство і Вороги і з книжечкою Лік е широко розповсюджені. Журнал Вістник Потіхи також був доручуваний в сім періоді свідництва. Се є ясно показано, що Господь провадить своїх людей і що Його теократичне правління є діяльне і має цілковиту контролю, так далеко як се відноситься до Його видимої організації на землі. Чи всякий, що любить Господа стане в ряді і возьме своє місце?

РОБІТНИКИ

²³ Протягом "двадцяти років" Соломоного будовання він уживав і не-Ізраїльтянів або чужосторонніх. Се здається ясно указувало на Йонадабів або не-помазану клясу, що бере участь в службі. Тут буде на місці й корисним застановитися над доказами з Писання: "І послав Соломон і взяв Гирима, се не був цар Гирим, а син вдовиці з Тиру. Се був син удови з покоління Нефталієвого; батько ж його був Тирій (чужосторонній) мідник; а був сей повен знаття, розуму й вміння у всякій мідяній роботі. Він прибув до царя Соломона й виробляв й його всякі роботи." — 1 Цар. 7: 13, 14; 2 Паралипоменон 2: 13, 14.

²⁴ Цар Гирима послав своїх слуг працювати для Соломона. "І послав Гирам, царь Тирський, слуги свої до Соломона, як перечув, що його помазано царем на місце отця його. Гирам же був повсячасно ширим приятелем Давидовим." "І наділив Господь Соломона розумом, як обіцяв йому. І був мир між Гирамом і Соломоном, і вони вчинили вмову один з одним." "А тесали їх будівники Соломонові та Гирамові та Гиблії, й приготовляли бруссе й каміння на будову храму." (1 Цар. 5: 1, 12, 18; 2 Паралип. 2: 8-10) Також і інші чужосторонні або нововірці Ізраїльські були приведені до служби: "І перелічив Соломон усіх чужинців в краю Ізраїлевому після переліку їх, що зробив Давид, батько його, й знайшлося їх сто п'ятьдесят і три тисячі шістьсот. І зробив він і зміж них сімдесят тисяч двигарів і вісімдесят тисяч кам'янодупів на горах, а три тисячі шістьсот приставників, щоб принукували народ до роботи." (2 Паралип. 2: 17, 18) Се відноситься до "великої громади" або Йонадабів як учасників в роботі свідництва в теперішнім часі. — Одкр. 22: 17.

²⁵ Ще інші інтересні факти є слідуючі: Соломон зачав будувати храм 480 років по виході з Єгипту. (1 Цар. 6: 1) Отже дванадцять років будовання Соломон скінчив 500 років по виході з Єгипту. П'ятьсот років перед 1938 р. був 1438 р. в котрім зачався рух щоб визволити людей з релігійної неволі під панством. На тридцять третій сесії Рада Базельська, в Швейцарії, проголосила пану Євгенія IV. бунтівничим, відбрала йому право судінництва, як світського

так і духового, і проголосила всі його діла неважними. (МіКлінтока і Стронга Циклопедія, Том 1, стор. 689) Енциклопедія Британіка Том 1, стор. 731, каже: "В 1438 р. Рада фара (італійське місто), зібрана Євгенієм IV, спротивилась Раді Базилійській; Імператор Йоан Палелогус (з східного грецької імперії) і грецький патріарх були присутні. Папа був осунений отцями з Базелії, а сі були викляті в Ферарі." Енциклопедія Американа, Том 10, стор. 572, розказує багато незгоду між папою а Радою Базельською.

²⁶ Писання показують, що по двадцяти роках будовання Соломон зачав програму будовання по цілій краю. (1 Цар. 9: 10, 17-23; 2 Паралип. 8: 1-10) Тоді прийшла царівна Сабська "з найдаліших країн землі слухати премудрості Соломонової". (Мат. 12: 42; 1 Цар. 10: 1-10; 2 Пар. 9: 1-9, 12) Се піддає питання: Яка є недалека будучність для людей Єгови на землі? З повним довірем ми будемо очекати і побачимо.

²⁷ Порівнюючи різні образи ми тепер бачимо, що Єгова сотворив кращі обставини між Його людьми чим до тепер вони тішилися. Він освітив свої пророцтва відносно правління для своїх людей. Як золоті краще від міді, і срібло від заліза, і мідь від дерева, а залізо від каменя, так замість спорів, незгоди і суперечки яка звичайно буває підчас демократичного способу вибирання слуг, тепер Єгова, через Ісуса Христа, назначує до служби в своїй організації своїх чиновників, т. є, назирателів і слуг, для мира, успіху і справедливості, і всі мусять жити разом і працювати в мирі й справедливості і гармонії. Замість незгоди у вибиранню слуг, і замість правління наставниками або тими, що бажають вивисшити себе, Ісус Христос тепер володіє яко спеціальний представитель великого Теократа, Єгови, і Його слуги мусять бути в вповній гармонії з Ним. Нехай же всі, що роблять незгоду і спір остерегаються. В Господній організації тепер нема місця для таких. Теократичне правління Єгови тепер має повну контролю над людьми Божими, і перед Єговим великим Пророком, Царем і Судею кожде коліно поклониться і кожний язик визнає, що Ісус Христос є Господь, Цар і Володар, на славу Бога Його Отця. (Филип. 2: 10, 11) Всі в храмі є одно в Христі Ісусі, і всі в храмі прославляють Його. Вірні Єгови тепер спочивають безпечно в руці Всемогучого Бога, і про них є написано: "Да торжествують праведні в славі, радуються на ложах своїх! Славословія Богу в устах їх, і обо сторони гострий меч в руці їх." — Пс. 149: 5, 6.

(Док. з стр. 144)

готовлявся і також і машини приготовлялися, і як се писання в Одкриттю 8: 6 каже, "І сім ангелів, що мали сім труб, готовилися, щоб трубити." Ті видимі члени Божої організації кружили навколо видизних одиниць і охороняли їх і безсумнівно кермували їх напиромом, щоб вони могли виконати Господню роботу. — Пс. 34: 7

ЙОГО ОРГАНІЗАЦІЯ

ЄГОВА тримає свої заміри в тайні аж до назначеного часу. "Він відкриває, що глибоко й закрито." (Дан. 2: 22) "Тим же то, що ні чинить Господь, відкриває він свою тайну слугам своїм, пророкам." — Амоса 3: 7.

Заміри Єгови є зазначені в Його Слові через Його пророків, але ніхто не може зрозуміти їх, аж поки Бог своєю силою не отворить печаті. Пята голова Одкриття звертає увагу на сім печатей на книзі в правій руці Бога Єгови. Шеста голова має дочинення з отворенням шість печатей; голова восьма має до чинення з семою печатю. Очевидно, сема печать не могла бути отворена аж семий ангел зачав трубити, яко ж написано, в Одкритті 10: 7: "Тільки в дні сегого ангела коли буде трубити, скінчиться і тайна Божа" не є та сама, що тайна Христова. Ся останна тайна відноситься до Ісуса і членів Його тіла. Тайна Божа відноситься до Єгової організації і до організації, що противиться Богу і котру Господь знищить.

Головним урядником Єгової організації є Ісус Христос. В Його організації є мільярди ангелів невидимих для людського ока. Рівнож в його організації знаходяться воскресші члени Христа і помазаний останок на землі. Позаяк се є Божою організацією, отже слово "небо" відноситься до котрої будь часті її. Котрий будь член організації, що прийняв обов'язок виконати якусь роботу, і котрий виконує її, той є післанником Господнім, і слово "ангел" властиво відноситься до таких. Слово "ангел" властиво також відноситься до Ісуса Христа, великого заступника Єгови. Контексти того слова допоможуть нам рішити до кого те слово відноситься. Члени тіла Христового на землі, з котрих складається останок, і котрі становлять часту вибраного слуги Божого, є посланці або ангелами, тому що вони ділають під керівництвом Голови, Ісуса Христа, у виконанні Його роботи. Отже слова "ангели" і "небо" часами відноситься до земного відділу Божої організації.

"І коли отворив сему печать, стало мовчання на небі, близько пів години." (Одкриття 8: 1) "Мовчання на небі" зараз наступило по отворенню сегої печаті. "Мовчання" мусить відноситися до тієї часті організації Господньої, Божих людей, котрі були неактивні через короткий час від 1918 р. до 1919 р. Се сходиться з часом очікування, що зазначило точку розділення між закінченням роботи Іллії і початком роботи Елісея. (2 Цар. 2: 13) Тоді Іоанн побачив сім ангелів стоячих перед Богом і котрим дано "сім труб". Очевидно сі духові сотворіння є одягнені у власть виконувати певні задачі у Божій організації і є назначені під числом "сім", тому що вони представляють сім різних проклятих. Число сім представляє символічно цілість. "Труба" відноситься до публичного проголошення; як наприклад в Маттея 6: 2 читаємо: "Ти, коли подаєш милостиню, то не труби в трубу перед

собою, як роблять лицеміри по школах та по улицях, щоб здобути славу в людей. Істинно глаголю вам: Мають вони нагороду собі." Після слів 1 Тимотея 4: 15, і 1 Коринтян 15: 52 і Маттея 24: 31, то час на трублення сегої труби мусів наступити з приходом Господа до храму.

В Божій типічній організації між Ізраїльтянами трублення в трубу указувало на час радості (3 Мойс. 23: 24; 2 Паралип. 15: 12-14); також на прихід царя (2 Цар. 11: 12-14; 2 Паралип. 23: 13; Пс. 47: 5; 98: 6); також на битву (4 Мойс. 10: 9; 2 Паралип. 13: 12-16; Йоїла 2: 1). Отже трублення сегої труби малоб указувати на час горя для ворожої організації; а для Божої організації привитання приходячого царя; і час радості для останка на землі, як і для тих, що в небі; і час війни і перемоги. І так віднайдено час сповнення пророцтва, що мусило наступити по тім як Бог посадив свого Царя на своїм престолі.

"І приступив инший ангел, і став перед жертівнею, маючи золоту кадильницю; і дано йому багато пахошів, щоб положив з молитвами усіх святих на жертівню золоту, що перед престолом. І зняв ся дим пахошів з молитвами святих, від руки ангела, перед Богом." (Одкр. 8: 3, 4) Божественна історія показує, що той жертівник був золотий і на ньому горів огонь, що доказує, що се було Боже провідіння для очищення і приготування Його слуг щоби їх служення було прийнятним. Се точно сходиться із огнем жертівником котрий описує пророк Ісаїя 6: 5-8, коли то Господь явився в храмі, і з котрого то жертівника взято жар для очищення уст останка або кляси слуги. Ангел стоячий коло жертівника очевидно був на чолі громади ангелів котрим дано задачу керувати і збирати і очищувати останок слуги кляси. Се що він тримав золоту кадильницю в своїй руці, показує, що він був назначений Богом виконати божественні прикази. Сей ангел мав много пахошів з молитвою святих, або з останка; що показує, що той ангел коло жертівни є відмінний від святих. Ся офіра пахошів з молитвами була потрібна підчас приготування слуги до служби.

Господь прийшов до свого храму очистити "синів Левієвих" і так приготувати останка, як се зазначено в Малахії 3: 1-3. Се був час молення і очищення щоби мож виконати прийнятне служення. (Пс. 51: 2-13) Се зроблено, щоб відвернути Божий гнів і щоб принести прийнятну службу. (Іса. 12: 1-5) Се "день Господень" в котрім ворог є відкритий для останка, і тому останок молиться о охорону і о нагоду для служення. (Ефесян 6: 12-19) Останок також молиться о добробут і перемогу (Пс. 118: 24, 25) і о мир для їх членів, щоби вони могли працювати на Господню славу (Пс. 122: 6-8); і о отворення дверей до служби (Кол. 4: 3) і щоби вони не увійшли в спокусу (Мат. 26: 41). "Усьому ж конець наблизив ся", і останок молиться, щоби вість

правди мала тепер вільний шлях. — 1 Петр. 4: 7; 2 Солон. 3: 1.

Між молитвою а пахощами є різниця. Останок на землі молиться, і з їх молитвами невидимі ангели засилають солодкі і пахучі докази огненої ревності останка, яка подобається Богу, і Він чує їх молитву і шле останка до служби. (Іса. 12: 1-6) Ангел взяв кадильницю з жертівника і кинув жар на землю (Одр. 8: 5), сим символічно заявляючи, що всі угодишки Божі будуть очищені, щоб вони могли приносити прийнятну службу. Хоть проби і досвідчення йдуть в парі з вірним служенням, то ознак "огоня жертівника" не представляє таких пробів, але представляє очищення останка на землі, щоб їх служба на землі була прийнята Богом. Се безперечно можна доказати пророцвом Ісаї, которе попирає видіння Одкриття.

Ісаїя, представляючи Божих людей побачив Господа у храмі і Його ангела і сказав, "горе мені!" Се він сказав тому, що він мовчав або був безактивним у службі. Тоді посланець Господень взяв жар і очистив уста Ісаї і Бог післав його, вірного останка, до служби. Сей образ знаходиться в шестій голові пророцтва Ісаї.

Дванадцята голова Ісаї показує останка клясу очищену і що вона радісно виступає до служби Господньої. Одкриття 8: 3-5 показує подібне приготування земних членів кляси слуги до служби. Вірні радісно йдуть до служби і сповняють не знаючи, що вони се роблять. Пізніше Господь відкриває їм для якої цілі Він уживав їх. Наступаюча робота, яку виконує вірний останок, була представлена через пророка Елісею, котрого робота наступила по Ілїї. — 2 Цар. 2: 1-25.

"І взяв ангел кадильницю, і наповнив її огнем із жертівни, і кинув на землю, і постали голоси, і блискавки і трясення." (Одр. 8: 5) "Голоси" символічно представляють розумну вість правди. Період "мовчання" скінчився тоді коли Божі люди, в осени в 1919 року, зачали доручувати вість правди яку представляв Елісей. Ніхто з Божих людей зухвально не старається сповнити пророцтво, але потім як Господь уживе їх для сповнення свого пророцтва, вони покірно признають божественне провідіння й радуються і віддають всяку честь і славу Богу Егові. Його вірні слуги є знярядом в Його руках, і йому одному належить всяка честь і слава.

Слідуючі слова наводимо з Вартової Башти з 1. листопада, 1922 р.:

Пророцтво можна краще зрозуміти коли воно сповниться. Бог часто уживає своїх людей до сповнення пророцтва чого вони не знають в тім часі, а пізніше Він відкриває їм значіння того ж. Як вже повисше сказано, в 1918 р. кляси храму на сім боці заслони відобрано свободу проголошувати вість. Аж до 1919 р. Господні люди мовчали так далеко се відносилось до проголошення вістки правди. В тім році згромадились на конвенцію в Сідар Поїнт, Огайо, велике число пред-

ставителів послідователів Господа. Нагло вони пробудились до їх привилеїв. Тоді вони відкинули їх страх. Тоді вони зрозуміли, що робота Ілїї скінчилась, і що тепер робота представлена через Елісея мусить зачатися.

"Коли Ісаїя побачив Царя він знав, що нечисте сотворіння не може жити в Його присутності. Тому він сказав: "Горе мені! я бо нечистий. Я чоловік з нечистими устами, ... бо мої очі бачили Царя, Господа сил." Із сих слів можна бачити, що та нечистота мала дочинення з його устами. Він зрозумів, що він повинен був славити Бога, як се серафими чинили; або, що він не голосив вістки яку він мав голосити. Його жаль допровадив його до очищення. Тоді серафим жаром очистив його уста. Тоді він не мовчав більше, а був готовий служити."

"Грім" представляє голос Божий. (Йова 40: 9; Пс. 29: 3; 18: 6, 7, 13.) Псалмїста 104: 7 каже: "Перед грозою твоєю погнались, перед голосом грому твого помчались далеко." Блискавиця йде перед громом; так і річ мається з Божою блискавицею. "Блискавки його освічують круг земний: побачила земля і затремтіла." (Пс. 97: 4) "В твоєму сяєві побачимо світло." (Пс. 36: 9) З причини того світла або блискавиць які виходять від Егови, виходить вість докору. В 1919 р. вийшов Золотий Вік (Вістник Потіхи) ч. 27, котрий містив Господній докір проти організації Сатани. Він відкрив членів диявольської організації, а головю лицемірне духовенство. Зараз по тім наступили інші "голоси" у формі книжок як Розмова з Помершими, Мільйони Тепер Жиючих Ніколи Не Помруть, і многі інші лекції, що були розголошені по цілїм світі. Все се було "Господнім ділом", у котрім Він дав своїм людям на землі частъ виконати.

"Землотруси" символічно представляють агітацію, потрясання або замішання. Се не значить революцію проти правительства, а радше агітації замішання між володіючими чинниками сатаньської видимої організації. Робота свідцтва Божих людей яка вскорі наступила по світовій Війні спричинила много агітацій між духовенством і визначними в отарі з диявольської організації.

Короткий час "мовчання в небі" безсумніву скінчився в 1919 році, і від того часу аж до 1922 року Господні люди на землі робили всякі старання щоб зміцнити організацію. Окрім давання публично свідцтва о скільки вони могли, вони купили друкарські прилади і зачали друкувати вість Божої правди цілком не залежно від світських заведень. Хотий Господь був у своїм храмі і поставив на пробу посвячених людей, то однак вони сього не розуміли. Будучи посвячені Господеві вони бажали бути вірними Йому. Безсумніву, ангели, ділаючи як заступники або слуги Христа, мали много до чинення з приготуванням яке виконувалось в тім часі для більшої праці свідцтва. Останок при-

(Док. на стр. 142)